

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 117

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 63

15 kwietnia 2020

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/520 z dnia 18 listopada 2019 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o współpracy w zakresie cywilnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Chorwacji i Rumunii do Unii Europejskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/521 z dnia 14 kwietnia 2020 r. w sprawie uruchomienia wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/369 oraz zmiany jego przepisów w związku z rozprzestrzenieniem się COVID-19 3

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2020/522 z dnia 7 kwietnia 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Regionalnego Komitetu Sterującego Wspólnoty Transportowej w odniesieniu do niektórych spraw budżetowych w związku z wdrażaniem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową 9

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2020/520

z dnia 18 listopada 2019 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, Protokołu do Umowy o współpracy w zakresie cywilnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Chorwacji i Rumunii do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172 w związku z jego art. 218 ust. 5,

uwzględniając Akty przystąpienia Bułgarii i Rumunii oraz Aktu przystąpienia Chorwacji, w szczególności ich art. 6 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Umowa o współpracy w zakresie cywilnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą⁽¹⁾ (zwana dalej „Umową”) została podpisana w dniu 1 grudnia 2005 r. i weszła w życie w dniu 1 grudnia 2013 r.
- (2) Bułgaria i Rumunia stały się państwami członkowskimi Unii w dniu 1 stycznia 2007 r., a Chorwacja stała się państwem członkowskim Unii w dniu 1 lipca 2013 r.
- (3) Zgodnie z art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Bułgarii i Rumunii oraz art. 6 ust. 2 Aktu przystąpienia Chorwacji przystąpienie do Umowy ma zostać zatwierdzone w drodze protokołu do Umowy. Przepisy te przewidują, że ma być stosowana procedura uproszczona, zgodnie z którą zawierany jest protokół pomiędzy Radą, stanowiącą jednomyślnie w imieniu państw członkowskich, a Ukrainą.
- (4) W dniach 23 października 2006 r. i 14 września 2012 r. Rada upoważniła Komisję do rozpoczęcia negocjacji z danymi państwami trzecimi w sprawie zawarcia protokołów do umów międzynarodowych zawartych przez Unię i jej państwa członkowskie.
- (5) Komisja zakończyła pomyślnie negocjacje z Ukrainą w sprawie Protokołu do Umowy o współpracy w zakresie cywilnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Chorwacji i Rumunii do Unii Europejskiej („Protokół”) w drodze wymiany not werbalnych.
- (6) Protokół powinien zostać podpisany w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, z zastrzeżeniem jego zawarcia w późniejszym terminie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 26.4.2014, s. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia w imieniu Unii i jej państw członkowskich podpisanie Protokołu do Umowy o współpracy w zakresie cywilnego Globalnego Systemu Nawigacji Satelitarnej (GNSS) pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi a Ukrainą w celu uwzględnienia przystąpienia Republiki Bułgarii, Republiki Chorwacji i Rumunii do Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem zawarcia Protokołu ^(?).

Artykuł 2

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania Protokołu w imieniu Unii i jej państw członkowskich.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 listopada 2019 r.

W imieniu Rady
J. LEPPÄ
Przewodniczący

^(?) Tekst Protokołu zostanie opublikowany wraz z decyzją o jego zawarciu.

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) 2020/521

z dnia 14 kwietnia 2020 r.

w sprawie uruchomienia wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/369 oraz zmiany jego przepisów w związku z rozprzestrzenianiem się COVID-19

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 122 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Kryzys związany z COVID-19, uznany przez Światową Organizację Zdrowia (WHO) w dniu 11 marca 2020 r. za pandemię, ma dramatyczny wpływ na społeczeństwo i gospodarkę Unii, co wymaga przyjęcia przez państwa członkowskie szeregu środków nadzwyczajnych.
- (2) Pandemia ma nie tylko skutki gospodarcze i społeczne, kryzys z nią związany poważnie nadwyręża także systemy opieki zdrowotnej w państwach członkowskich. W państwach członkowskich występuje w szczególności zwiększone zapotrzebowanie na sprzęt medyczny i środki medyczne, podstawowe usługi użyteczności publicznej oraz zdolności produkcyjne dotyczące takich materiałów.
- (3) Potrzebne są szybkie i zróżnicowane środki umożliwiające Unii jako całości rozwiązanie kryzysu w duchu solidarności w kontekście ograniczeń spowodowanych szybkim rozprzestrzenianiem się wirusa. W szczególności środki te powinny mieć na celu ochronę życia, zapobieganie ludzkiemu cierpieniu i jego łagodzenie, a także zachowanie godności ludzkiej, wszędzie tam, gdzie zajdzie taka potrzeba w wyniku obecnego kryzysu związanego z COVID-19.
- (4) Charakter i skutki rozprzestrzeniania się COVID-19 mają charakter wielkoskalowy i transnarodowy i wymagają w związku z tym kompleksowej reakcji. Środki przewidziane w ramach Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności („rescEU”) ustanowionego decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE⁽¹⁾ oraz innych istniejących instrumentów unijnych są ograniczone, jeśli chodzi o ich skalę, i dlatego nie pozwalają na dostateczną reakcję ani nie umożliwiają skutecznego rozwiązania w Unii wielkoskalowych konsekwencji kryzysu związanego z COVID-19.
- (5) W związku z tym konieczne jest uruchomienie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy rozporządzenia Rady (UE) 2016/369⁽²⁾.
- (6) Aby zapewnić poziom elastyczności niezbędny do zapewnienia długofalowej skoordynowanej reakcji w nieprzewidywanych okolicznościach, tak jak ma to miejsce w przypadku kryzysu związanego z COVID-19, na przykład dostaw środków medycznych i leków, działań związanych z odbudową, odpowiednich badań w dziedzinie medycyny, konieczne jest zapewnienie, na zasadzie odstępstwa od art. 114 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046⁽³⁾, aby zobowiązania budżetowe poczynione w okresie uruchomienia mogły być wykorzystywane do zawierania zobowiązań prawnych podczas całego okresu uruchomienia. Powinno to pozostawać bez uszczerbku dla obowiązku pokrycia także kosztów odpowiadających im zobowiązań prawnych zaciągniętych po okresie uruchomienia zgodnie z zasadą n+1 określoną w tym akapicie. Koszty ponoszone w związku z takimi zobowiązaniami prawnymi powinny być kwalifikowalne przez cały okres ich realizacji.

⁽¹⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1313/2013/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 924).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2016/369 z dnia 15 marca 2016 r. w sprawie udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na terenie Unii (Dz.U. L 70 z 16.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (7) W celu zapewnienia równego traktowania i równych warunków działania dla państw członkowskich konieczne jest również umożliwienie kwalifikowalności kosztów z mocą wsteczną od daty uruchomienia wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, w tym w odniesieniu do działań już zakończonych, pod warunkiem że zostały one rozpoczęte po tej dacie.
- (8) W celu zachowania pomocniczego charakteru wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/369, wsparcie takie powinno być ściśle uzupełniające w stosunku do wszelkiego wsparcia udzielanego w ramach innych instrumentów unijnych.
- (9) W kontekście kryzysu związanego z COVID-19 stało się jasne, że konieczne jest rozszerzenie zakresu rozporządzenia (UE) 2016/369, aby zapewnić finansowanie na pokrycie pilnych potrzeb w zakresie sprzętu medycznego i materiałów medycznych, takich jak respiratory i sprzęt ochronny, materiały chemiczne do testów, koszty opracowywania, produkcji i dystrybucji leków, inne dostawy i materiały. Należy również umożliwić finansowanie działań wspierających niezbędne kroki w celu uzyskiwania zatwierdzenia stosowania produktów medycznych.
- (10) Aby złagodzić ekstremalne obciążenie personelu medycznego i zasobów państwowych spowodowane niewystarczającymi zdolnościami w zakresie podstawowych usług użyteczności publicznej oraz aby utrzymać wydolność systemu opieki zdrowotnej, należy wspierać finansowo lub za pomocą środków organizacyjnych tymczasowe wzmocnienie i wymianę personelu medycznego oraz leczenie pacjentów z innych państw członkowskich.
- (11) Wsparcie finansowe powinno również obejmować szkolenie specjalistów z zakresu opieki zdrowotnej i logistyki, z myślą o zwalczaniu podrabiania towarów zaopatrzenia opieki zdrowotnej.
- (12) W związku z występującymi na wielką skalę konsekwencjami COVID-19 konieczne jest szybkie i wszechstronne zaangażowanie wszystkich właściwych partnerów, w tym organów publicznych, publicznych i prywatnych dostawców usług opieki podstawowej i szpitalnej oraz placówek opiekuńczo-pielęgniarskich. Konieczne są działania mające na celu zmniejszenie presji na infrastrukturę zdrowotną oraz wspieranie grup osób narażonych.
- (13) Aby zaradzić niedoborowi podaży, należy wspierać zdolności produkcyjne podstawowych produktów medycznych, takich jak leki, testy diagnostyczne, materiały laboratoryjne i sprzęt ochronny, a także zapewnić finansowanie w celu utrzymania zapasów tych produktów.
- (14) Należy przeznaczyć środki finansowe lub organizacyjne na dodatkowe lub alternatywne metody badań, których celem jest zwiększenie zdolności, oraz na odpowiednie badania medyczne.
- (15) Instytucje zamawiające z państw członkowskich borykają się z poważnymi trudnościami prawnymi i praktycznymi przy zakupie towarów lub usług w sytuacjach nadzwyczajnych. W celu umożliwienia instytucjom zamawiającym czerpania jak największych korzyści z potencjału rynku wewnętrznego w zakresie ekonomii skali, a także podziału ryzyka i korzyści, kwestią najwyższej wagi jest rozszerzenie możliwości Komisji w zakresie zakupu towarów lub usług w imieniu państw członkowskich. Komisja powinna móc przeprowadzać odpowiednie procedury udzielania zamówień. W przypadku gdy instytucja zamawiająca z państwa członkowskiego prowadzi niektóre części procedury udzielania zamówień, na przykład ponownie poddaje zamówienie procedurze konkurencyjnej na mocy umowy ramowej lub udziela poszczególnych zamówień w oparciu o dynamiczny system zakupów, ta instytucja zamawiająca nadal ponosi odpowiedzialność za realizowane przez siebie etapy.
- (16) W sytuacjach nadzwyczajnych, w których konieczne jest przeprowadzenie wspólnego udzielania zamówień przez Komisję oraz jedną lub większą liczbę instytucji zamawiającej z państw członkowskich, należy umożliwić państwom członkowskim pełne nabywanie, wynajmowanie lub leasingowanie wspólnie zamawianych zdolności.
- (17) Komisja powinna mieć możliwość zakupu, gromadzenia, odsprzedaży oraz darowania dostaw i usług, w tym w zakresie czynszów, państwom członkowskim lub organizacjom partnerskim wybranym przez Komisję.
- (18) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/369.
- (19) Państwa członkowskie jako strony umowy w sprawie wspólnych zamówień, o której mowa w art. 5 decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE (*), wyraziły zgodę na to, aby objęte tym artykułem bieżące procedury wspólnych zamówień uwzględnić w przyspieszonej procedurze udzielania zamówień ustanowionej na mocy niniejszego rozporządzenia, na warunkach w nim określonych. Typ zamawianych medycznych środków zapobiegawczych oraz ich podział między państwa członkowskie powinien być spójny z wszelkimi uzgodnieniami wypracowanymi w ramach tych bieżących procedur.

(*) Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1082/2013/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń zdrowia oraz uchylająca decyzję nr 2119/98/WE (Dz.U. L 293 z 5.11.2013, s. 1).

- (20) Uzasadnieniem dla natychmiastowego udzielania i wykonywania umów, które wynikają z procedur udzielania zamówień przeprowadzonych do celów niniejszego rozporządzenia, jest nadzwyczajnie pilny charakter obecnego kryzysu w dziedzinie zdrowia. W tym konkretnym celu konieczne jest zezwolenie na odstępstwa od szczególnych przepisów rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz decyzji nr 1082/2013/UE, przy czym odstępstwa te powinny być należycie udokumentowane przez instytucję zamawiającą. Podziału medycznych środków zapobiegawczych w ramach tych procedur udzielania zamówień należy dokonać zgodnie z jakimkolwiek kluczem podziału uzgodnionym przez państwa członkowskie. Państwa EOG, które są sygnatariuszami umowy w sprawie wspólnych zamówień dotyczących zamawiania medycznych środków zapobiegawczych, mogą zgodzić się, aby ich udział w zarządzanych przez UE zamówieniach dotyczących medycznych środków zapobiegawczych w stosownych przypadkach podlegał przepisom i warunkom określonym w niniejszym rozporządzeniu. Zważywszy na fakt, że odstępstwa te wprowadzane są w konsekwencji obecnego kryzysu związanego z COVID-19, powinny mieć one charakter tymczasowy i być stosowane przez taki sam okres jak okres udzielania wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia.
- (21) Pełny potencjał tych środków zostanie wykorzystany wyłącznie wtedy, gdy medyczne środki zapobiegawcze zamówione w ramach przyspieszonych i wspólnych procedur dotrą bez jakiegokolwiek zwłoki do służb opieki zdrowotnej w państwach członkowskich. Państwa członkowskie powinny zatem, podczas epidemii COVID-19, zapewnić funkcjonowanie podstawowych przepływów transportowych, w szczególności poprzez stosowanie specjalnych priorytetowych pasów ruchu – tzw. zielonych pasów – na przejściach granicznych w ramach transeuropejskiej sieci transportowej (TEN-T), oraz powinny ułatwiać operacje lotniczego transportu towarowego. W razie konieczności należy skorzystać z zasobów transportowych Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności. W tym konkretnym celu należy zapewnić odstępstwo od art. 1 ust. 6 decyzji nr 1313/2013/UE.
- (22) Zważywszy na kryzys związany z pandemią COVID-19, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w trybie pilnym.
- (23) W celu zapewnienia równego traktowania i równych warunków działania dla państw członkowskich oraz zapewnienia objęcia przepisami niezależnie od tego, kiedy w danym państwie członkowskim wystąpił wybuch epidemii, niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym uruchamia się wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy rozporządzenia (UE) 2016/369 w celu finansowania wydatków niezbędnych do zaradzenia sytuacji związanej z pandemią COVID-19 w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. do dnia 31 stycznia 2022 r.

Artykuł 2

Na zasadzie odstępstwa od art. 114 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, globalne zobowiązania budżetowe stanowiące podstawę wydatków na wsparcie na mocy rozporządzenia (UE) 2016/369 pokrywają całkowite koszty odpowiadających im zobowiązań prawnych zaciągniętych do końca okresu uruchomienia, o którym mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, bez uszczerbku dla obowiązku pokrycia także kosztów odpowiadających im zobowiązań prawnych zaciągniętych po okresie uruchomienia zgodnie z zasadą n+1 określoną w art. 114 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

Wydatki kwalifikują się od daty uruchomienia wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych, o którym mowa w art. 1.

Na zasadzie odstępstwa od art. 193 ust. 3 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, dotacje można przyznawać na działania już zakończone przed dniem 15 kwietnia 2020 r., pod warunkiem że działania te rozpoczęto po dacie uruchomienia, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

W rozporządzeniu (UE) 2016/369 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 3

Działania kwalifikowalne

1. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia stanowi pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych opartą na potrzebach, uzupełniającą pomoc udzielaną przez państwa członkowskie dotknięte taką sytuacją i która ma na celu ochronę życia, zapobieganie ludzkiemu cierpieniu i łagodzenie go, a także zachowanie godności ludzkiej, w przypadkach gdy potrzeba taka wynika z klęsk lub katastrof, o których mowa w art. 1 ust. 1. Bez uszczerbku dla okresu uruchomienia, o którym mowa w art. 2 ust. 1, wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych może być również udzielane na zaspokajanie potrzeb w następstwie klęski żywiołowej lub katastrofy, lub w celu zapobieżenia ich ponownemu wystąpieniu.

2. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, może obejmować wszelkie działania w ramach pomocy humanitarnej, które kwalifikowałyby się do finansowania unijnego na mocy art. 2, 3 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1257/96, i może w związku z tym obejmować operacje w zakresie wsparcia, pomocy i, w razie potrzeby, ochrony, których celem jest ratowanie i ochrona życia w przypadku klęsk lub katastrof, lub w ich bezpośrednim następstwie. Może być ono także wykorzystywane do finansowania wszelkich innych wydatków bezpośrednio związanych z realizowaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych może być w szczególności wykorzystywane do finansowania działań określonych w załączniku.

3. Bez uszczerbku dla ust. 4, wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia jest udzielane i realizowane zgodnie z podstawowymi zasadami humanitarnymi, takimi jak zasada humanitaryzmu, neutralności, bezstronności i niezależności.

4. Działania, o których mowa w ust. 2, są prowadzone przez Komisję lub wybrane przez nią organizacje partnerskie. Jako organizacje partnerskie Komisja może wybrać w szczególności organizacje pozarządowe, specjalistyczne służby państw członkowskich, organy krajowe i inne organy publiczne, organizacje międzynarodowe i ich agencje oraz – w razie, gdy jest to stosowne i konieczne do realizacji działania – inne organizacje i podmioty dysponujące niezbędną wiedzą fachową lub działające w sektorach istotnych z punktu widzenia pomocy w przypadku klęsk żywiołowych lub katastrof, takie jak prywatni usługodawcy, producenci urządzeń, a także naukowcy i instytucje badawcze. Czyniąc to, Komisja utrzymuje ścisłą współpracę z państwem członkowskim dotkniętym sytuacją nadzwyczajną.

Artykuł 4

Rodzaje interwencji finansowych i procedury wykonawcze

1. Komisja realizuje unijne wsparcie finansowe zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (*). W szczególności finansowanie unijne na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdraża się w drodze zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z, odpowiednio, art. 62 ust. 1 lit. a) i c) tego rozporządzenia.

2. Wsparcie w sytuacji nadzwyczajnej udzielane na mocy niniejszego rozporządzenia jest finansowane z budżetu ogólnego Unii oraz z wkładów, jakie mogą wносить państwa członkowskie oraz inni darczyńcy publiczni lub prywatni, które traktowane są jako zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046.

3. Komisja może bezpośrednio przyznawać unijne środki finansowe na działania wspierające na mocy niniejszego rozporządzenia wdrażane poprzez zarządzanie bezpośrednie bez ogłaszania zaproszeń do składania wniosków zgodnie z art. 195 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046. W tym celu Komisja może zawrzeć umowy ramowe o partnerstwie lub opierać się na obowiązujących umowach ramowych o partnerstwie zawartych na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

4. W przypadku gdy Komisja przeprowadza operacje związane z udzielaniem wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych za pośrednictwem organizacji pozarządowych, kryteria dotyczące zdolności finansowej i operacyjnej uznaje się za spełnione w przypadku gdy dana organizacja jest związana obowiązującą umową ramową o partnerstwie, zawartą z Komisją na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

5. Wsparcie w sytuacjach nadzwyczajnych na mocy niniejszego rozporządzenia może być udzielane w którejkolwiek z następujących form:

- a) wspólne udzielanie zamówień z państwami członkowskimi, o którym mowa w art. 165 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, w ramach którego państwa członkowskie mogą w pełni nabywać, wynajmować lub leasingować wspólnie zamawiane zdolności;
- b) udzielanie zamówień przez Komisję w imieniu państw członkowskich na podstawie umowy między Komisją a państwami członkowskimi;
- c) udzielanie zamówień przez Komisję, w charakterze hurtownika, na kupowanie, gromadzenie, odsprzedaż oraz darowanie towarów i usług, w tym w zakresie czynszów, państwu członkowskim lub organizacjom partnerskim wybranym przez Komisję.

6. W przypadku procedury udzielania zamówień, o której mowa w ust. 5 lit. b), związane z nią umowy są zawierane przez którekolwiek z następujących:

- a) Komisję, przy czym usługi lub towary są świadczone na rzecz państw członkowskich lub organizacji partnerskich wybranych przez Komisję, lub dostarczane państwom członkowskim lub takim organizacjom;
- b) uczestniczące państwa członkowskie, przy czym bezpośrednio nabywają one, wynajmują lub leasingują zdolności nabyte dla nich przez Komisję.

7. W przypadku procedur udzielania zamówień, o których mowa w ust. 5 lit. b) i c), Komisja stosuje przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do swoich własnych zamówień.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).";

2) w art. 5 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Finansowanie unijne może pokryć wszelkie koszty bezpośrednie, których poniesienie jest niezbędne do wdrożenia kwalifikowalnych działań określonych w art. 3, w tym zakupu, przygotowania, gromadzenia, transportu, przechowywania i dystrybucji towarów i usług w ramach tych działań, a także koszty inwestycyjne działań lub projektów bezpośrednio związanych z osiągnięciem celów wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych uruchomionego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

2. Pokrywane mogą być również koszty pośrednie organizacji partnerskich zgodnie z rozporządzeniem (UE, Euratom) 2018/1046.”;

3) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK

Działania kwalifikowalne

W przypadku pandemii na dużą skalę finansowane mogą być następujące działania:

- a) tymczasowe wzmocnienie personelu medycznego, wymiana pracowników służby zdrowia, przyjmowanie pacjentów zagranicznych lub inny rodzaj wzajemnego wsparcia;
- b) rozmieszczenie tymczasowych placówek opieki zdrowotnej oraz tymczasowa rozbudowa istniejących placówek opieki zdrowotnej w celu zmniejszenia presji na istniejące struktury oraz zwiększenia ogólnej zdolności w zakresie opieki zdrowotnej;
- c) działania wspierające prace administracyjne dotyczące zastosowania na szeroką skalę badań medycznych oraz przygotowanie niezbędnych strategii i protokołów w zakresie badań naukowych;
- d) tworzenie tymczasowych obiektów kwarantanny oraz inne odpowiednie środki na granicach Unii;
- e) opracowywanie, produkcja lub zakup i dystrybucja produktów medycznych;
- f) zwiększenie i przestawienie zdolności produkcyjnych dotyczących produktów medycznych, o których mowa w lit. e), w celu rozwiązania problemu braków w zaopatrzeniu;
- g) utrzymywanie zapasów produktów medycznych, o których mowa w lit. e), oraz ich usuwanie;
- h) działania wspierające niezbędne kroki w celu uzyskania, w razie konieczności, zatwierdzenia stosowania produktów medycznych, o których mowa w lit. e);
- i) działania mające na celu opracowanie odpowiednich metod śledzenia rozwoju pandemii oraz wyników działań podjętych w celu jej zwalczania;
- j) organizacja doraźnych badań klinicznych możliwych terapii lub diagnostyki zgodnie z normami badawczymi uzgodnionymi na poziomie Unii;
- k) naukowa walidacja produktów medycznych obejmująca potencjalne nowe metody badań.

Powyższy wykaz nie jest wyczerpujący.”

Artykuł 4

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 6 decyzji nr 1313/2013/UE można wykorzystywać wszystkie zdolności Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności w kontekście zamawiania i dostarczania medycznych środków zapobiegawczych zgodnie z procedurami przewidzianymi w niniejszym rozporządzeniu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 172 ust. 1 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 instytucje zamawiające mają prawo wystąpić o dostarczanie towarów lub usług, począwszy od daty wysłania projektu umów, które wynikają z zamówień udzielonych do celów niniejszego rozporządzenia. Projekt umów wysyła się nie później niż 24 godziny od momentu udzielenia zamówienia.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 172 ust. 2 rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 Komisja może w razie konieczności dokonywać zmian umów, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, aby dostosować je do ewolucji obecnego kryzysu w dziedzinie zdrowia.
4. Na zasadzie odstępstwa od załącznika I rozdział 1 sekcja 2 pkt 30 do rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 oraz do celów udzielania zamówień, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, urzędnik zatwierdzający może połączyć treść sprawozdania z oceny i decyzji o udzieleniu zamówienia w jeden dokument, który następnie podpisuje. Podpis elektroniczny, o którym mowa w załączniku I rozdział 1 sekcja 2 pkt 30.1 do rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046, oraz podpisy odnośnych umów można zastąpić potwierdzeniem za pośrednictwem zabezpieczonej poczty elektronicznej lub zwykłym zeskanowanym podpisem.
5. W stosownych przypadkach odstępstwa określone w ust. 1–4 niniejszego artykułu, a także niezbędne odstępstwa od umowy w sprawie wspólnych zamówień, o której mowa w art. 5 decyzji nr 1082/2013/UE, mają zastosowanie do wszystkich procedur dotyczących medycznych środków zapobiegawczych, nowych lub już realizowanych w momencie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, z myślą o przyznawaniu zamówień na podstawie ocenionych ofert w terminie 24 godzin.
6. Odstępstwa określone w niniejszym artykule stosuje się do dnia 31 stycznia 2022 r.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lutego 2020 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
G. GRIĆ RADMAN
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2020/522

z dnia 7 kwietnia 2020 r.

w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na forum Regionalnego Komitetu Sterującego Wspólnoty Transportowej w odniesieniu do niektórych spraw budżetowych w związku z wdrażaniem Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 91 i art. 100 ust. 2 w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat ustanawiający Wspólnotę Transportową („TWT”) został podpisany przez Unię zgodnie z decyzją Rady (UE) 2017/1937 ⁽¹⁾. W dniu 4 marca 2019 r. został on zatwierdzony w imieniu Unii decyzją Rady (UE) 2019/392 ⁽²⁾. TWT wszedł w życie w dniu 1 maja 2019 r.
- (2) Zgodnie z art. 35 TWT Regionalny Komitet Sterujący Wspólnoty Transportowej (zwany dalej „Komitetem Sterującym”) przyjmuje corocznie budżet Wspólnoty Transportowej.
- (3) Komitet Sterujący ma przyjąć decyzję w sprawie budżetu Wspólnoty Transportowej na rok 2020 w celu zapewnienia wdrożenia TWT.
- (4) Należy określić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Komitecie Sterującym, ponieważ decyzja, która ma zostać przyjęta przez Komitet Sterujący, jest niezbędna do funkcjonowania Stałego Sekretariatu Wspólnoty Transportowej i będzie miała skutki prawne dla Unii.
- (5) Uprawnienie Komisji do tymczasowego wykonania budżetu Wspólnoty Transportowej nie zmienia istoty uprawnień przyznanych tej instytucji na mocy Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii w Regionalnym Komitecie Sterującym Wspólnoty Transportowej w sprawie przyjęcia budżetu Wspólnoty Transportowej na rok 2020, opiera się na projekcie decyzji Komitetu Sterującego ⁽³⁾.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 7 kwietnia 2020 r.

W imieniu Rady
G. GRLIĆ RADMAN
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2017/1937 z dnia 11 lipca 2017 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową (Dz.U. L 278 z 27.10.2017, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE) 2019/392 z dnia 4 marca 2019 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Transportową (Dz.U. L 71 z 13.3.2019, s. 1).

⁽³⁾ Zob. dokument ST 6534/20 na <http://register.consilium.europa.eu>.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL